

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Confessionis Avgvstinianae, Et Avgvstanae

Hänlin, Georg

Friburgi Helvetiorum, 1592

VD16 H 131

Abvsvs 1 De Vtraq[ue] specie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29407

ARTICVLI, IN QVIBVS
RECENSENTVR ABVSVS
MVTATI.

VAM benè Articulos sequentes inter abusos secundum D. Augustinum referant, ex sequentibus manifestum erit. Verùm sic hominibus istis agere libet, ut quicquid ab ipsorum novitatibus abhorret, abusibus adscribi debeat.

ABVSVS I.
DE VTRAQVE SPECIE.

PRIMA Conclusio Pappi: *Laicis datur utraq; species, &c.* Si per testimonia subjuncta probare cupiat, tempore D Augustini, Communionem sub utraq; specie in usu publico fuisse, neminem adversarium ex Catholicis habebit. Si verò præter hoc intēdat, Communionem sub una specie esse rejectam, & condemnatam, tanquam cōtrariam institutioni, & præcepto Christi (sicuti omninò debet, si Augustinum Lutheranum hic probare velit.) confutatur nō tantum per hoc, quòd loca citata probant nihil, nisi Communionem corporis & sanguinis Domini frequētatam esse; quæ etiam sub una specie & quæ fit, atq; sub utraq; : sed & ex eo, quòd Augustinus, Christum administrasse sacramētum duobus discipulis euntibus in Emaus sub una specie, expressè scribit lib. 3. de Cōsensu Evangelistarum cap. 25. Tom. 4. colum. 514. A.B. Verba illius sunt: Non enim aliter quàm erat, sed sicut erat, apparuit eis, quorum oculi tenebantur,

tur, nè agnoscerent eum; nõ autem incongruēter accipimus hoc impedimētum in oculis eorum à Satana factum fuisse, nè agnosceretur IESVS, sed tamē à Christo est facta permissio usq; ad Sacramentum panis, ut unitate corporis eius participata, removeri intelligatur impedimētū inimici, ut Christus possit agnosci, &c. Quod facturum Christum nulla ratione credi potest, si speciem utramque tanquam necessariam semper, & ubique præcepisset: primus alioquin ipse institutionis suæ, & præcepti violator, & transgressor futurus.

Idem Epistol. 86. Tom. 2. col. 391. A. Communionis sacrae sub nomine fractionis panis meminit his verbis.

Aut ergò post peractum diem Sabbati noctis initio fuerant congregati, quæ utiq; nox jam ad diem Dominicum, hoc est, ad unam Sabbati pertinebat: & ita eadem nocte fracturus panem, sicut frangitur in Sacramento corporis Christi, produxit sermonem usq; ad medium noctis, ut post sacramenta celebrata, rursus usq; ad diluculum alloquēs cōgregatos, quoniam multum festinabat lucescente proficisceretur Dominico die.

Idem Serm. 140. de Temp. Tom. 10. colum. 906. A.

Eia fratres, ubi voluit Dominus agnosci? In fractione panis, securi sumus, panem frāgimus, & Dominum agnoscimus. noluit agnosci, nisi ibi propter nos, qui nõ eum visuri eramus in carne, & tamen manducaturi ejus carnem.

Secunda Conclusio Pappi: *Quare si qui maluerunt utraq; specie Sacramenti uti, non fuerunt cogendi, ut aliter facerent cum offensione conscientia.* Quia nõ probatur, nisi ex præcedenti, peculiari refutatione opus nõ habet, nihil enim inde sequitur. Interim tamen manet verissimum; Ecclesias omnes Christi, omnibus ætatibus unam semper speciem domi privatæ porrexisse: sapè etiam solam speciem panis ex templo ablatam in usum futurum retinuisse.

Tertia Conclusio: *Et quia divisio Sacramenti non convenit cum institutione Christi, solet apud nos omitti processio, quæ hætenus fieri solita est.* Pro confirmatione hujus ex Augustino nihil affert Pappus.

pus. Canon, quem pro eadem citat, est de sacerdotibus sacrificantibus, quibus speciem unam sine altera, vel cōsecrare, vel offerre nunquam licet: idq; ut sit perfecta & integra sacrificij Christi, & Passionis ejus repræsentatio. Quòd si verò nō conficiunt, vel sacrificant, eadem de ipsis, quæ de alijs, ratio est. Si tamē etiam de fumentibus intelligendus sit Canon, certum est ex historijs factū esse propter Manichæos, & statim rursus desisse præceptum, cum Manichæi nulli amplius essent. Sed faciamus, & esse testimonium Augustini, & valere ad illū sensum, quem Lutherani putāt, quid verò illud ad processionē, & quid ad Theism? At quomodo secundum D. August. rectè adoretur Christus in Eucharistia, videat Lector sūperius artic. 10. de cœna Domini.

A B V S V S II.

DE CONIVGIO SACERDOTVM.

Rima Conclusio, quæ habet; *Licet Sacerdotibus matrimonium contrahere*: apertissimè falsa est, & contra D. Augustinum, ut & Pappus ipse fatetur in correctione testimonij adducti pro illa: qui & ob hoc, quæ sententia verior sit, ex argumentis adjunctis in utroq; loco judicandum existimat. At quàm longè à Pappi sententia absuerit Augustinus, intelliget Lector ex sequentibus.

Augustinus lib. questionum ex utroq; testamenta mixtum, quest. 127. Tom. 4. col. 879. A.

Sed fortè dicatur, si licet & bonum est nubere; cur Sacerdotibus nō licet uxores habere, id est, ut Ordinatis jam nō liceat convenire? Quis nesciat unumquodque suam legem habere? est enim quod omninò generaliter omnibus nō liceat; est item quod alijs licet, & alijs nō licet; & est quod aliquādo licet, & aliquando nō licet, &c. Et paulò inferius: Nunquid omne, quod ante cæteros licet, antè Imperatorem licet? Quantò magis in Dei causis, ac per hoc Antistitem ejus puriorē esse cæteris oportet? Ipsius enim perso-